

Bruxelles, den 27. juni 2017
(OR. en)

10536/17

Interinstitutionel sag:
2016/0376 (COD)

ENER 302
ENV 651
TRANS 300
ECOFIN 583
RECH 250
IA 118
CODEC 1144

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	10284/17 + COR 1 + ADD 1
Komm. dok. nr.:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet – Resultat af drøftelserne

Vedlagt følger til delegationerne den generelle indstilling vedrørende ovennævnte forslag, som Rådet for Transport, Telekommunikation og Energi (energi) nåede til enighed om på sin 3554. samling den 26. juni 2017.

På Rådets samling gjorde HU, LV, PL, RO, SK og UK indsigelse mod teksten til den generelle indstilling, mens BG og SI undlod at stemme. Kommissionen tog generelt forbehold med hensyn til teksten.

Betragtningerne vil blive tilpasset de materielle bestemmelser på et senere tidspunkt.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C af , s. .

² EUT C af , s. .

- (1) Begrænsning af energiefterspørgslen er en af de fem dimensioner af strategien for energiunionen, som blev vedtaget den 25. februar 2015. Forbedring af energieffektiviteten vil være til gavn for miljøet, reducere drivhusgasemissionerne, øge energisikkerheden ved at reducere afhængigheden af import af energi fra lande uden for Unionen, mindske energiomkostningerne for husstande og virksomheder, bidrage til at afhjælpe energifattigdom og føre til øget beskæftigelse og aktivitet i økonomien som helhed. Dette er i overensstemmelse med de af Unionen indgåede forpligtelser inden for rammerne af energiunionen og den globale klimadagsorden, som blev fastlagt ved Parisaftalen af december 2015 mellem parterne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU¹ er et element i udviklingen hen imod energiunionen, hvorunder energieffektivitet bør behandles som en selvstændig energikilde. Der bør tages hensyn til princippet "energieffektivitet først" ved fastsættelsen af nye regler for forsyningssiden og andre politikområder. Kommissionen bør sikre, at energieffektivitet og styring af efterspørgslen kan konkurrere på lige vilkår med produktionskapaciteten. Energieffektivitet skal indgå i overvejelserne, når der træffes beslutninger vedrørende planlægning og finansiering, der er relevante for energisystemet. Forbedringer af energieffektiviteten bør realiseres i de tilfælde, hvor det er mere omkostningseffektivt end tilsvarende løsninger på forsyningssiden. Det bør bidrage til, at de mange fordele ved energieffektivitet for Europa kan udnyttes, især af borgere og virksomheder.
- (3) Det Europæiske Råd fastlagde i oktober 2014 et energieffektivitetsmål på 27 % for 2030, som skal revideres i 2020 "med udgangspunkt i et EU-niveau på 30 %". I december 2015 opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til også at vurdere, hvorvidt et mål for energieffektivitet på 40 % kan gennemføres for samme periode. Det er derfor hensigtsmæssigt at foretage en gennemgang af direktivet og ændre det med henblik på tilpasning til 2030-perspektivet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

- (4) Der er ingen bindende mål på nationalt plan i et 2030-perspektiv. Behovet for, at Unionen når sine energieffektivitetsmål på EU-plan udtrykt i primærenergiforbrug og endeligt energiforbrug i 2020 og 2030, bør fastlægges tydeligt i form af et bindende mål på 30 %. Denne tydeliggørelse på EU-niveau bør ikke begrænse medlemsstaterne, eftersom de bibeholder friheden til at fastsætte deres nationale bidrag på grundlag af enten primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug, primærenergibesparelser eller endelige energibesparelser eller energiintensitet. Medlemsstaterne bør fastlægge deres vejledende nationale energieffektivitetsbidrag under hensyntagen til, at Unionens energiforbrug i 2030 maksimalt må være 1 321 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 987 Mtoe endelig energi. Sammenlignet med niveauet i 2005 betyder det en reduktion på 23 % af primærenergiforbruget og 17 % af det endelige energiforbrug i Unionen. Der er behov for en regelmæssig evaluering af fremskridtene hen imod at nå Unionens mål for 2030, og en sådan evaluering er foreskrevet i lovgivningsforslaget om forvaltning af energiunionen.
- (5) Medlemsstaternes forpligtelse til at udarbejde langsigtede strategier for tilvejebringelse af investeringer i renovering af den nationale bygningsmasse og at meddele disse til Kommissionen bør fjernes fra direktiv 2012/27/EU og føjes til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU¹, hvor forpligtelsen passer til de langsigtede planer for næsten energineutrale bygninger og dekarboniseringen af bygninger.
- (6) I lyset af klima- og energirammen for 2030 bør energispareforpligtelsen forlænges ud over 2020. Forlængelsen af forpligtelsesperioden ud over 2020 vil kunne give mere stabilitet for investorer og tilskynder derved til langsigtede investeringer og energieffektivitetsforanstaltninger, f.eks. renovering af bygninger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EF af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

- (7) Der stilles krav om, at medlemsstaterne opfylder et krav om kumulative energibesparelser i slutanvendelserne for hele forpligtelsesperioden, hvilket svarer til "nye" besparelser på 1,5 % af det årlige energisalg. Dette krav vil kunne opfyldes af nye politiktiltag, der vedtages i den nye forpligtelsesperiode fra 1. januar 2021 til 31. december 2030, eller ved hjælp af nye individuelle foranstaltninger i medfør af politiktiltag, der er vedtaget i eller før den foregående periode, såfremt de individuelle foranstaltninger, som medfører energibesparelser, først indføres i den nye periode.
- (7a) Det ville dog være urimeligt at pålægge små ømedlemsstater et sådant krav. Energimarkedet i disse medlemsstater har særlige karakteristika, der i væsentlig grad begrænser det spektrum af foranstaltninger, der kan træffes for at opfylde energispareforpligtelserne, som f.eks. eksistensen af en enkelt distributør af elektricitet, manglen på naturgasnet eller fjernvarme- eller kølingsnet samt oliedistributionsselskabernes ringe størrelse. Til disse særlige karakteristika kommer energimarkedets ringe størrelse i disse medlemsstater. Derfor bør de små ømedlemsstater kun være forpligtet til at opfylde et krav om kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til 0,8 % af det årlige energisalg for perioden 2021-2030.
- (8) Langsigtede energieffektivitetsforanstaltninger vil fortsat give energibesparelser efter 2020, men for at bidrage til opfyldelsen af Unionens nye energieffektivitetsmål for 2030 bør disse foranstaltninger give nye besparelser efter 2020. Omvendt må energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 ikke medregnes med henblik på det kumulative beløb for besparelser, som kræves for perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020.

- (9) De nye besparelser bør være supplerende i forhold til basisscenariet, således at besparelser, der under alle omstændigheder ville have fundet sted, ikke kan medregnes. Ved beregning af virkningen af indførte foranstaltninger må der kun medregnes nettobesparelser målt som den ændring i energiforbruget, der direkte kan tilskrives den relevante energieffektivitetsforanstaltning. Med henblik på at beregne nettobesparelserne bør medlemsstaterne fastlægge et grundscenarie for, hvordan situationen udvikler sig, hvis den pågældende politik ikke gennemføres. De politiske tiltag bør vurderes på baggrund af dette fastlagte grundscenarie. Medlemsstaterne bør tage hensyn til, at andre politiske tiltag kan blive iværksat i den samme periode, og at disse også kan have en virkning på energibesparelserne, således at ikke alle ændringer, der er konstateret siden indførelsen af det evaluerede politiske tiltag, udelukkende kan tilskrives dette. Den forpligtede, deltagende eller bemyndigede parts handlinger bør reelt bidrage til opnåelsen af de angivne besparelser for at sikre overholdelsen af væsentlighedskravet.

- (10) Energibesparelser, som er en følge af gennemførelsen af EU-lovgivning, må ikke medregnes, medmindre de pågældende foranstaltninger er mere omfattende, end hvad der som minimum kræves i den pågældende EU-lovgivning, hvad enten der er tale om at fastsætte mere ambitiøse energieffektivitetskrav på nationalt plan eller at styrke foranstaltningens praktiske gennemførelse. I anerkendelse af at renovering af bygninger yder et vigtigt og langsigtet bidrag til øgede energibesparelser, bør det tydeliggøres, at alle energibesparelser som følge af foranstaltninger til fremme af renovering af eksisterende bygninger kan medregnes, hvis disse besparelser ligger ud over den udvikling, der ville have fundet sted uden politiktiltaget, og medlemsstaten dokumenterer, at den forpligtede, deltagende eller bemyndigede part faktisk har bidraget til opnåelsen af de besparelser, som hævdes opnået ved den pågældende foranstaltning. Ved renovering bør forstås renovering af bygninger, bygningers klimaskærm og bygningsdele, herunder tekniske bygningssystemer. Installation af individuelt udstyr betragtes ikke i sig selv som et "system".
- (11) I overensstemmelse med strategien for energiunionen og principperne om bedre lovgivning bør der lægges større vægt på reglerne for overvågning og kontrol, herunder kravet om at kontrollere et statistisk repræsentativt udvalg af foranstaltninger. Henvisninger til "en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve" bør forstås som krav om at udtage en delmængde af en statistisk population (af energibesparelsesforanstaltninger) på en sådan måde, at den præcist afspejler hele den pågældende population (alle energibesparelsesforanstaltninger), således at det bliver muligt at drage rimelige konklusioner med hensyn til tilliden til helheden af foranstaltninger.

- (12) Forbedringer i bygningers energieffektivitet bør især komme de forbrugere til gode, der er berørt af energifattigdom. Medlemsstaterne kan allerede nu kræve, at forpligtede parter medtager det sociale sigte i energibesparelsesforanstaltninger i relation til energifattigdom, en mulighed, der nu bør udvides til alternative foranstaltninger og ændres til en forpligtelse, samtidig med at medlemsstaterne indrømmes fuld fleksibilitet med hensyn til størrelse, omfang og indhold af sådanne foranstaltninger. I overensstemmelse med artikel 9 i traktaten bør Unionens energieffektivitetspolitikker være inkluderende og derfor også sikre energieffektivitetsforanstaltningers tilgængelighed for forbrugere ramt af energifattigdom.
- (13) Energi fremstillet på eller i bygninger fra vedvarende energikilder reducerer mængden af leveret fossil energi. Reduktionen af energiforbruget og anvendelsen af energi fra vedvarende kilder i bygningssektoren er vigtige foranstaltninger med henblik på at reducere Unionens energiforbrug og drivhusgasemissioner, navnlig i betragtning af de ambitiøse klima- og energimål, der er fastsat for 2030, og den globale aftale, der blev opnået ved partskonferencen under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris i december 2015. Med henblik på energispareforpligtelsen i artikel 7 bør medlemsstaterne derfor kunne medregne energibesparelser fra vedvarende energi til eget brug, der genereres på eller i bygninger, for at opfylde deres energibesparelseskrav.

- (14) Inden for rammerne af energiunionen og strategien for opvarmning og køling og som en del af de foranstaltninger, der er fastsat i Kommissionens meddelelse om en ny aftale for energiforbrugere, bør forbrugernes minimumsrettigheder til klare og rettidige oplysninger om deres energiforbrug styrkes. I direktiv 2012/27/EU bør artikel 9, 10 og 11 og bilag VII ændres for at give mulighed for hyppig og øget feedback om energiforbrug, når det er teknisk muligt og omkostningseffektivt i lyset af de måleanordninger, der forefindes. Det bør præciseres, at spørgsmålet om, hvorvidt fordelingsmåling er omkostningseffektiv, afhænger af, om de dermed forbundne omkostninger står i et rimeligt forhold til den potentielle energibesparelse. Vurderingen heraf kan tage hensyn til virkningerne af andre konkrete, planlagte foranstaltninger i en given bygning, f.eks. en kommende renovering. Det bør også præciseres, at rettigheder vedrørende fakturering og fakturerings- eller forbrugsoplysninger gælder for forbrugere af varme, køling eller varmt vand fra en central kilde, selv om de ikke har noget direkte kontraktforhold med en energileverandør. Definitionen af udtrykket "slutkunde" kan forstås således, at det kun omfatter fysiske eller juridiske personer, der køber energi på grundlag af en direkte, individuel kontrakt med en energileverandør. Med henblik på disse bestemmelser bør udtrykket "slutbruger" derfor indføres for at henvise til en bredere gruppe forbrugere. Udtrykket "slutbruger" bør ud over slutkunder, der køber opvarmning, køling eller varmt vand til eget brug, også omfatte beboere i individuelle enheder i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål, såfremt sådanne enheder forsynes fra en central kilde, og beboerne ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med en energileverandør. Udtrykket "fordelingsmåling" bør henvise til måling af forbruget i de individuelle enheder i sådanne bygninger. Fra den 1. januar 2020 bør nyinstallerede varmemålere og varmefordelingsmålere kunne fjernaflæses for at sikre omkostningseffektiv og regelmæssig levering af forbrugsoplysninger. Den nye artikel 9a bør kun anvendes på opvarmning, køling og varmt vand fra en central kilde. Medlemsstaterne kan frit beslutte, om walk-by-/drive-by-teknologier skal betragtes som fjernaflæselige eller ej. Fjernaflæselige enheder kræver ikke adgang til individuelle lejligheder eller enheder for at kunne aflæses.

- (14a) For at sikre gennemsigtighed i redegørelsen for individuelt forbrug af varmeenergi og dermed lette gennemførelsen af fordelingsmåling bør medlemsstaterne offentliggøre alle gældende nationale regler om fordeling af omkostningerne i forbindelse med opvarmning, køling og forbrug af varmt vand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål. Ud over at sikre gennemsigtighed kan medlemsstaterne eventuelt træffe foranstaltninger for at styrke konkurrencen inden for fordelingsmålingstjenester og derved bidrage til at sikre, at alle de omkostninger, der dækkes af slutbrugerne, er rimelige.
- (15) Visse bestemmelser i artikel 15 i direktiv 2012/27/EU om energiomformning, -transmission og -distribution bør ophæves. Gennemgangen af den gældende EU-lovgivning på energiområdet kan føre til, at medlemsstaternes forpligtelser i henhold til de forskellige energirelaterede retsakter struktureres forskelligt. Denne omstrukturering bør ikke have betydning for medlemsstaternes pligt til at overholde de materielle krav i direktiv 2012/27/EU, som kan genindføres helt eller delvist i andre retsakter.
- (16) Som følge af de teknologiske fremskridt og den voksende andel af vedvarende energikilder i elproduktionssektoren bør standardkoefficienten for besparelser i kWh elektricitet revideres med henblik at afspejle ændringer i primærenergifaktoren (PEF) for elektricitet. Beregninger af primærenergifaktoren for elektricitet er baseret på årlige gennemsnitsværdier. Beregningsmetoden for fysisk energiindhold anvendes for nuklear el- og varmeproduktion og metoden for teknisk konverteringseffektivitet anvendes for produktion af elektricitet og varme fra fossile brændsler og biomasse. For ikkebrændbar vedvarende energi anvendes direkte ækvivalens baseret på den samlede primærenergi som metode. Til beregning af primærenergiandelen for elektricitet i kraftvarmeproduktion anvendes den i bilag II til direktiv 2012/27/EU fastlagte metode. Der anvendes en gennemsnitlig markedsstilling i stedet for end en marginal. Konverteringseffektiviteten antages at være 100 % for ikkebrændbar vedvarende energi, 10 % for geotermiske kraftværker og 33 % for atomkraftværker. Den samlede effektivitet for kraftvarmeproduktion beregnes på grundlag af de seneste data fra Eurostat. Hvad angår systemgrænser, er PEF 1 for alle energikilder. Beregningerne er baseret på den seneste udgave af PRIMES-referencescenariet. PEF-værdien bygger på prognosen for 2020. Analysen omfatter EU-medlemsstaterne og Norge. Datasættet for Norge er baseret på ENTSO-E-data.

- (17) Med henblik på at sikre, at bilagene til direktivet og de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, som er omhandlet i artikel 14, stk. 10, kan ajourføres, er det nødvendigt at udvide de til Kommissionen delegerede beføjelser.
- (18) Med henblik på at kunne evaluere effektiviteten af direktiv 2012/27/EU bør der indføres et krav om en overordnet gennemgang af direktivet og en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med frist den 28. februar 2024.
- (19) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (20) Direktiv 2012/27/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Direktiv 2012/27/EU ændres således:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

"1. Dette direktiv opstiller en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens overordnede mål for energieffektivitet på 20 % i 2020 og overordnede mål på 30 % i 2030 nås, og baner desuden vejen for yderligere forbedringer af energieffektiviteten derefter. Direktivet fastlægger regler beregnet til at fjerne hindringer på energimarkedet og overvinde markedssvigt, som hindrer en effektiv energiforsyning og -anvendelse, og kræver, at der fastsættes vejledende nationale energieffektivitetsmål og -bidrag for 2020 og 2030."

2) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Energieffektivitetsmål

1. Hver medlemsstat fastsætter et vejledende nationalt energieffektivitetsmål for 2020 på grundlag af enten primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug, primærenergibesparelser eller endelige energibesparelser eller energiintensitet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse mål i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, og bilag XIV, del 1. I forbindelse med underretningen skal de også udtrykke disse mål i form af et absolut tal for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug i 2020 og redegøre for, hvordan og på grundlag af hvilke data dette er blevet beregnet.

Ved fastsættelsen af disse mål tager medlemsstaterne hensyn til:

- a) at Unionens energiforbrug i 2020 maksimalt må være 1 483 Mtoe primærenergi eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi
- b) de foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv

- c) de foranstaltninger, der er vedtaget for at nå de nationale energisparemål vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/32/EF, og
- d) andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i medlemsstaterne og på EU-plan.

Når medlemsstaterne fastsætter disse mål, kan de endvidere tage hensyn til nationale forhold, der påvirker primærenergiforbruget, herunder:

- a) det resterende potentiale for omkostningseffektive energibesparelser
- b) udviklingen i og prognoser for BNP
- c) ændringer i import og eksport af energi
- d) udviklingen inden for alle former for vedvarende energikilder, atomenergi, CO₂-opsamling og -lagring og
- e) tidlige foranstaltninger.

2. Senest den 30. juni 2014 vurderer Kommissionen de fremskridt, der er opnået, og om det er sandsynligt, at Unionen kan nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1 483 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi i 2020.

3. I forbindelse med den i stk. 2 nævnte gennemgang skal Kommissionen:

- a) sammenlægge de nationale vejledende energieffektivitetsmål, som medlemsstaterne har indberettet
- b) vurdere, hvorvidt summen af disse mål kan betragtes som en pålidelig rettesnor for, om Unionen som helhed er på rette spor, under hensyntagen til evalueringen af den første årlige rapport i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, og evalueringen af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2

- c) tage hensyn til yderligere analyser, der følger af:
 - i) en vurdering af fremskridtene med hensyn til energiforbrug og energiforbruget i forhold til den økonomiske aktivitet på EU-plan, herunder fremskridt med hensyn til effektiviteten i energiforsyningen i medlemsstater, der har baseret deres nationale vejledende mål på endeligt energiforbrug eller endelige energibesparelser, bl.a. fremskridt som følge af disse medlemsstaters overholdelse af dette direktivs kapitel III
 - ii) resultater af modelberegninger i forbindelse med fremtidige tendenser for energiforbrug på EU-plan
- d) sammenligne resultaterne i henhold til litra a), b) og c) med størrelsen af det energiforbrug, der ville være nødvendigt for at nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1 483 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi i 2020.

3a. Kommissionen vurderer senest den 31. oktober 2022, om Unionen har nået sine overordnede mål for 2020.

4. Hver medlemsstat fastsætter vejledende nationale energieffektivitetsbidrag hen imod Unionens mål for 2030, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i overensstemmelse med artikel [4] og [6] i forordning (EU) 20XX/XX [forvaltning af energiunionen]. Ved fastsættelsen af disse bidrag tager medlemsstaterne hensyn til, at Unionens energiforbrug i 2030 maksimalt må være 1 321 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 987 Mtoe endelig energi. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bidrag som en del af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med proceduren i henhold til artikel [3] og artikel [7]-[11] i forordning (EU) 20XX/XX [forvaltning af energiunionen]."

3) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Energispareforpligtelser

1. Medlemsstaterne skal opnå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst:

- a) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2013
- b) nye besparelser hvert år
 - fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2025 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.
 - fra den 1. januar 2026 til den 31. december 2030 på 1,0 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.

Som en undtagelse skal små ømedlemsstater opnå nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 svarende til 0,8 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.

Med henblik på litra b), og uden at dette berører stk. 2 og 3, må medlemsstaterne medregne energibesparelser, der skyldes politiktiltag, uanset om de er indført før eller efter den 31. december 2020, forudsat at disse tiltag fører til nye individuelle foranstaltninger, som iværksættes efter den 31. december 2020.

Energisalget målt i mængder, der anvendes til transport, kan helt eller delvis udelukkes fra disse beregninger.

Medlemsstaterne beslutter, hvordan den beregnede mængde af nye besparelser fordeles over de i litra a) og b) omhandlede perioder, så længe de krævede samlede kumulative besparelser er blevet opnået ved slutningen af hver periode.

2. Med forbehold af stk. 3 kan hver medlemsstat:

- a) udføre den beregning, der kræves i henhold til stk. 1, litra a), under anvendelse af satsen 1 % i 2014 og 2015, 1,25 % i 2016 og 2017 og 1,5 % i 2018, 2019 og 2020
- b) udelukke hele eller en del af salget målt i mængder af energi, der anvendes i de industrielle aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, fra beregningen
- c) tillade, at energibesparelser, som opnås i energiomformningssektoren samt i distributions- og transmissionssektorerne, herunder effektiv fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur, som følge af gennemførelsen af kravene i artikel 14, stk. 4, artikel 14, stk. 5, litra b), og artikel 15, stk. 1-6 og 9, medregnes i den mængde af energibesparelser, der kræves i henhold til stk. 1
- d) medregne energibesparelser fra individuelle foranstaltninger gennemført siden den 31. december 2008, der fortsætter med at have en effekt i 2020 og derefter, og som kan måles og verificeres, i den mængde af energibesparelser, der kræves i henhold til stk. 1.
- e) medregne energibesparelser, der skyldes politiktiltag, forudsat at det kan dokumenteres, at disse tiltag fører til nye individuelle foranstaltninger iværksat efter den 1. januar 2018 og før den 31. december 2020, som giver besparelser efter den 31. december 2020.
- f) udelukke 30 % af den kontrollerbare mængde af energi produceret på eller i bygninger til eget brug fra beregningen af energibesparelseskravet som omhandlet i stk. 1, når denne mængde er produceret som følge af politiktiltag til fremme af nye installationer af vedvarende energiteknologier.

3. Alle de i stk. 2 valgte muligheder må tilsammen ikke beløbe sig til mere end 35 % af den mængde energibesparelser, som er omhandlet i stk. 1. Medlemsstaterne anvender og beregner virkningen af de valgte muligheder for de perioder, som er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), separat:

- a) til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, litra a), omhandlede periode, kan medlemsstaterne anvende stk. 2, litra a), b), c) og d)
- b) til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, litra b), omhandlede periode, kan medlemsstaterne anvende stk. 2, litra b), c) og d), forudsat at de enkelte foranstaltninger i henhold til litra d) fortsat har en kontrollerbar og målelig virkning efter den 31. december 2020.

4. Energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 må ikke medregnes med henblik på det kumulative beløb for besparelser, som kræves for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

4a. Medlemsstater, der overskrider det kumulative beløb for energibesparelser, som kræves fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, kan medregne overskydende besparelser med henblik på det kumulative beløb for energibesparelser, som kræves for perioden indtil den 31. december 2030.

4b. Medlemsstaterne kan tillade de forpligtede parter at medregne besparelser opnået et givet år, som om de var opnået i et af de fire foregående eller tre efterfølgende år, så længe dette ikke er efter afslutningen af de forpligtelsesperioder, der er fastlagt i stk. 1, forudsat at overskydende besparelser opnået fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 kan medregnes med henblik på opfyldelsen af forpligtelser mellem den 1. januar 2021 og den 31. december 2030.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de besparelser, som er en følge af de i artikel 7a, artikel 7b og artikel 20, stk. 6, omhandlede politiktiltag, beregnes i overensstemmelse med bilag V.

6. Medlemsstaterne opnår den krævede mængde besparelser i henhold til stk. 1 ved enten at indføre en ordning for energispareforpligtelser, jf. artikel 7a, eller ved at vedtage alternative foranstaltninger, jf. artikel 7b. Medlemsstaterne kan kombinere en ordning for energispareforpligtelser med alternative politiktiltag.

6a. Ved udformningen af de i artikel 7a og 7b omhandlede politiktiltag tager medlemsstaterne hensyn til behovet for at afhjælpe energifattigdom i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt af medlemsstaterne, under hensyntagen til deres nuværende praksis på dette område¹.

7. Såfremt virkningen af politiktiltag eller individuelle foranstaltninger overlapper, dokumenterer medlemsstaterne, at energibesparelser ikke medregnes to gange.

8. Senest den 30. juni 2024 vurderer Kommissionen, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til de overordnede mål, jf. artikel 3, stk. 4, og hvorvidt den værdi, der er fastsat i stk. 1, litra b), andet afsnit, i lyset af denne vurdering bør øges op til 1,5 % for perioden 2026-2030. Om nødvendigt forelægger Kommissionen et lovgivningsforslag herom."

4) Følgende indsættes som artikel 7a og 7b:

¹ Afhængigt af resultatet af drøftelserne om direktiv [XXXX] om fælles regler for det indre marked for elektricitet kan der krydshenvises til samme direktivs artikel 29.

"Artikel 7a

Ordninger for energispareforpligtelser

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå den mængde besparelser, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, ved hjælp af en ordning for energispareforpligtelser, sikrer de, at de i stk. 2 omhandlede forpligtede parter, som opererer på hver medlemsstats område, opfylder kravet med hensyn til kumulative besparelser i slutanvendelsen, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, uden at dette berører anvendelsen af artikel 7, stk. 2.
2. Medlemsstaterne udpeger på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier forpligtede parter blandt de energidistributører og/eller energileverandører i detailledet, der opererer på deres områder, hvilket kan omfatte distributører eller detailforhandlere af brændstof til transport, der opererer på deres område. Den mængde af energibesparelser, der kræves for at opfylde forpligtelsen, skal de forpligtede parter opnå hos slutkunder, som medlemsstaten har udpeget, uafhængigt af beregningen foretaget i medfør af artikel 7, stk. 1, eller, hvis medlemsstaterne beslutter det, ved hjælp af certificerede besparelser fra andre parter som beskrevet i stk. 5, litra b).
3. Medlemsstaterne udtrykker mængden af energibesparelser, der kræves af hver af de forpligtede parter, som enten endeligt energiforbrug eller primærenergiforbrug. Den metode, der vælges til at udtrykke den krævede mængde energibesparelser, anvendes også til at beregne de besparelser, de forpligtede parter hævder at have opnået. Konverteringsfaktorerne i bilag IV finder anvendelse.
4. Medlemsstaterne indfører måle-, kontrol- og verifikationssystemer, hvorunder mindst en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er iværksat af de forpligtede parter, verificeres. Denne måling, kontrol og verifikation gennemføres uafhængigt af de forpligtede parter.

5. Inden for rammerne af ordningen for energispareforpligtelser:
- a) [udgår]
 - b) kan medlemsstaterne tillade de forpligtede parter at medregne certificerede energibesparelser, der er opnået af leverandører af energitjenester eller andre tredjeparter, i opgørelsen over deres opfyldelse af forpligtelsen, bl.a. når de forpligtede parter fremmer foranstaltninger gennem andre organer, som staten har godkendt, eller gennem offentlige myndigheder, som kan omfatte, men ikke behøver at omfatte formelle partnerskaber, og som kan være kombineret med andre finansieringskilder. Tillader medlemsstaterne dette, sikrer de, at der er en godkendelsesproces, der er klar, gennemskelig og åben for alle markedsaktører, og som sigter mod at minimere omkostningerne ved certificering.
6. Medlemsstaterne offentliggør én gang om året de energibesparelser, der er opnået af hver af de forpligtede parter, eller af hver underkategori af de forpligtede parter, og samlet set under ordningen.

Artikel 7b

Alternative politiktiltag

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå de besparelser, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, ved hjælp af alternative politiktiltag, sikrer de, at de i henhold til artikel 7, stk. 1, krævede energibesparelser opnås hos slutkunderne.
2. [udgår]
3. For alle tiltag ud over dem, der vedrører beskatning, indfører medlemsstaterne et måle-, kontrol- og verifikationssystem, hvorunder mindst en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er iværksat af de deltagende eller bemyndigede parter, verificeres. Denne måling, kontrol og verifikation gennemføres uafhængigt af de deltagende eller bemyndigede parter."

5) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Måling for gas".

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder i forbindelse med forbrug af naturgas, så vidt det er teknisk muligt og økonomisk fornuftigt og står i et rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser, udstyres med individuelle målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler slutkundens faktiske energiforbrug og angiver det faktiske forbrugstidspunkt."

c) Stk. 2 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"Såfremt og i det omfang medlemsstaterne gennemfører intelligente målersystemer og indfører intelligente målere for naturgas i henhold til direktiv 2009/73/EF:"

ii) Litra c) og d) udgår.

d) Stk. 3 udgår.

6) Følgende indsættes som artikel 9a, 9b og 9c:

"Artikel 9a

Måling for opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder i forbindelse med forbrug af fjernvarme, fjernkøling og varmt brugsvand udstyres med målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler slutkundens faktiske energiforbrug.

Leveres opvarmning, køling eller varmt vand til en bygning fra en central kilde, der betjener flere bygninger, eller fra et fjernvarme- eller kølingsnet, installeres der en måler ved varmeveksleren eller på leveringsstedet.

Artikel 9b

Fordelingsmåling og omkostningsfordeling for opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. I ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål med en central varme- eller kølekilde eller forsyning fra fjernvarme- eller fjernkølesystemer, skal der installeres individuelle målere til at måle forbruget af varme, køling eller varmt vand for hver enhed i bygningen, hvis det er teknisk gennemførligt og omkostningseffektivt, dvs. står i rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser.

Er det ikke teknisk gennemførligt eller omkostningseffektivt at benytte individuelle målere til at måle opvarmning i hver bygningsenhed, anvendes der individuelle varmfordelingsmålere til at måle varmeforbruget i hver radiator, medmindre den pågældende medlemsstat godtgør, at installationen af sådanne varmfordelingsmålere ikke vil være omkostningseffektiv. I disse tilfælde kan der overvejes alternative omkostningseffektive metoder til måling af varmeforbruget. Hver enkelt medlemsstat fastlægger generelle kriterier, metoder og/eller procedurer til at afgøre, om der foreligger manglende teknisk gennemførlighed og manglende omkostningseffektivitet, og offentliggør disse.

2. I nye ejendomme med flere lejligheder og i beboelsesdelen af nye bygninger til flere formål skal der, når disse har en central varmekilde til varmt vand eller forsynes fra fjernvarmesystemer, være individuelle målere for varmt vand uanset stk. 1.

3. Anvender ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål fjernvarme eller fjernkøling, eller er egne fælles varme- eller kølesystemer til sådanne ejendomme almindelige, offentliggør medlemsstaterne for at sikre gennemsigtighed og nøjagtighed i beregningen af det individuelle forbrug på en gennemsigtig måde gældende nationale regler for fordeling af omkostningerne ved opvarmning, køling og forbrug af varmt vand i sådanne ejendomme. Disse regler skal, når det er relevant, omfatte retningslinjer for metoden til fordeling af omkostningerne ved forbrug af varme og/eller varmt vand som følger:

- a) varmt vand til husholdningsbehov
- b) varme fra ejendommens installation og med henblik på opvarmning af fællesarealer (hvis trapper og gange er udstyret med radiatorer)
- c) opvarmning af lejligheder.

Artikel 9c

Fjernaflæsningskrav

1. Med henblik på artikel 9a og 9b skal målere og varmefordelingsmålere, der installeres den 1. januar 2020 eller herefter [eller gennemførelsesdatoen, hvis denne dato ligger senere], være fjernaflæselige enheder. De betingelser for teknisk gennemførlighed og omkostningseffektivitet, der er fastsat i artikel 9b, stk. 1, første og andet afsnit, finder fortsat anvendelse.

2. Målere og varmefordelingsmålere, som allerede er blevet installeret, men som ikke kan fjernaflæses, skal udstyres med denne funktion eller udskiftes med fjernaflæselige enheder senest den XXXX [ti år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv], undtagen hvis den pågældende medlemsstat påviser, at det ikke er omkostningseffektivt."

7) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Faktureringsoplysninger for gas".

b) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Har slutkunderne ikke intelligente målere som omhandlet i direktiv 2009/73/EF, sikrer medlemsstaterne, hvis det er teknisk muligt og økonomisk begrundet, senest den 31. december 2014, at faktureringsoplysningerne er nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug af gas i overensstemmelse med bilag VII, punkt 1.1."

c) Stk. 2, første afsnit, affattes således: "

De målere, der installeres i overensstemmelse med direktiv 2009/73/EF, skal muliggøre nøjagtige faktureringsoplysninger baseret på faktisk forbrug. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunderne har mulighed for let adgang til supplerende oplysninger om hidtidigt forbrug, der giver dem mulighed for selv at foretage detaljeret kontrol."

8) Følgende indsættes som artikel 10a:

"Artikel 10a

Fakturerings- og forbrugsuplysninger for opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis målere eller varmfordelingsmålere er installeret, er fakturerings- og forbrugsuplysninger nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug eller varmfordelingsmåleraflæsninger, jf. bilag VIIa, punkt 1 og 2, for alle slutbrugere, dvs. for fysiske eller juridiske personer, der køber opvarmning, køling eller varmt vand til deres egen slutanvendelse, eller fysiske eller juridiske personer, der bor eller har til huse i en enkelt bygning eller en enhed i en ejendom med flere lejligheder eller en bygning til flere formål med forsyning af varme, køling eller varmt vand fra en central kilde, og som ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med en energileverandør.

Med undtagelse af forbrug, der måles ved hjælp af fordelingsmåling på grundlag af varmfordelingsmålere i henhold til artikel 9b, kan denne forpligtelse, hvis det fastsættes af en medlemsstat, opfyldes af et system, hvor slutkunden eller slutbrugeren selv regelmæssigt aflæser sin måler og meddeler aflæsningen. Kun i de tilfælde, hvor slutkunden eller slutbrugeren ikke har givet meddelelse om måleraflæsning for en given faktureringsperiode, baseres faktureringen på et anslået forbrug eller en fast takst.

Medlemsstaterne beslutter, hvem der skal være ansvarlig for at give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til slutbrugere, som ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med en energileverandør.

2. Medlemsstaterne

- a) kræver, at hvis der foreligger oplysninger om slutbrugernes energifakturering og hidtidige forbrug eller varmfordelingsmåleraflæsninger, stilles de på anmodning af slutbrugeren til rådighed for en leverandør af energitjenester, der er udpeget af slutbrugeren
- b) sikrer, at slutkunderne får mulighed for at vælge elektroniske faktureringsoplysninger og fakturaer, og at de på anmodning modtager en klar og letforståelig redegørelse for, hvordan deres faktura er fremkommet, navnlig hvis fakturaer ikke er baseret på det faktiske forbrug
- c) sikrer, at der med fakturaen følger relevante oplysninger på grundlag af faktisk forbrug eller varmfordelingsmåleraflæsninger, som meddeles alle slutbrugere i overensstemmelse med punkt 3 i bilag VIIa
- d) kan fastsætte, at meddelelsen af faktureringsoplysninger på slutkundens anmodning ikke skal anses for at udgøre en betalingsanmodning. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at der tilbydes fleksible ordninger for faktiske betalinger."

9) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger for gas".

b) Stk. 2 udgår.

10) Følgende indsættes som artikel 11a:

"Artikel 11a

Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger samt forbrugsoplysninger for opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere gratis modtager alle deres fakturaer og faktureringsoplysninger for energiforbrug, og at slutbrugere også på passende vis har gratis adgang til deres forbrugsoplysninger.
2. Uanset stk. 1 skal fordelingen af omkostningerne ved faktureringsoplysninger for individuelt forbrug af varme, køling og varmt vand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål, jf. artikel 9b, gennemføres på nonprofitbasis. Omkostninger som følge af overdragelsen af denne opgave til en tredjepart såsom en tjenesteleverandør eller den lokale energileverandør, som omfatter måling og fordeling af samt redegørelse for det faktiske individuelle forbrug i sådanne ejendomme, kan overføres til slutbrugerne, for så vidt sådanne omkostninger er rimelige."
3. For at sikre rimelige omkostninger for fordelingsmålingstjenester som omhandlet i stk. 2 kan medlemsstaterne stimulere konkurrencen i denne servicesektor ved at træffe passende foranstaltninger, f.eks. anbefale eller på anden måde fremme brug af udbud og/eller brug af interoperabelt udstyr, der gør det lettere at skifte mellem tjenesteleverandører."

11) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 ændres således:

i) Første og andet afsnit udgår.

ii) Tredje afsnit affattes således:

"Transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører skal opfylde kravene i bilag XII."

b) Stk. 8 udgår.

11a) I artikel 20, stk. 6, ændres henvisningen til artikel 7, stk. 1, til artikel 7a.

12) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 22, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. december 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode."

b) Som stk. 4 tilføjes følgende:

"4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver medlemsstat efter principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning."

c) Stk. 4 og 5 omnummereres til henholdsvis stk. 5 og 6.

- 13) I artikel 24 tilføjes følgende stk. 12:

"12. Kommissionen evaluerer dette direktiv senest den 28. februar 2024 og hvert femte år derefter og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. I rapporten skal det navnlig undersøges, om den endelige dato, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra b), skal ændres, og om kravene og den alternative tilgang, der er fastsat i artikel 5, skal tilpasses efter 2030. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til yderligere foranstaltninger."

- 14) Bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den XXXX [*indsæt datoen 24 måneder efter ikrafttrædelsen*]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

til forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv
2012/27/EU om energieffektivitet

BILAG

1. I bilag IV og V foretages følgende ændringer:

- a) I bilag IV affattes fodnote 3 således: "(3) Finder anvendelse, når energibesparelser er opgjort i primærenergi ved hjælp af en bottom-up-tilgang baseret på det endelige energiforbrug. For besparelser i kWh elektricitet kan medlemsstaterne anvende en standardkoefficient på 2,0. Medlemsstaterne kan anvende en anden koefficient, hvis de kan begrunde den."
- b) Bilag V affattes således:

"Bilag V

**Fælles metoder til og principper for beregning af virkningen af ordninger for
energispareforpligtelser eller andre politiktiltag i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2,
artikel 7a og 7b og artikel 20, stk. 6:**

- 1. Metoder til beregning af energibesparelser med henblik på artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 7a og 7b og artikel 20, stk. 6, undtagen når disse besparelser skyldes beskatningsforanstaltninger.

De forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter eller offentlige gennemførelsesmyndigheder kan benytte følgende metoder til beregning af energibesparelser:

- a) antagne besparelser, med henvisning til resultaterne af tidligere uafhængigt overvågede energiforbedringer i lignende anlæg. Den generiske tilgang kaldes "ex-ante"

- b) målte besparelser, hvor besparelserne ved installation af en foranstaltning eller pakke af foranstaltninger fastslås ved at registrere den faktiske reduktion i energiforbruget, hvor der skal tages behørigt hensyn til faktorer som additionalitet, beboelse, produktionsniveauer og vejret, der kan påvirke forbruget. Den generiske tilgang kaldes "ex-post"
 - c) skalerede besparelser, hvor der anvendes tekniske vurderinger af besparelser. Denne tilgang kan kun anvendes, hvis det er vanskeligt eller uforholdsmæssigt dyrt at opnå solide målte data for et specifikt anlæg, f.eks. ved udskiftningen til en kompressor eller elektrisk motor med en anden kWh-ydelse end den, som de uafhængige oplysninger om besparelser er blevet målt for, eller hvis disse vurderinger foretages på grundlag af nationalt fastsatte metoder og benchmarks af kvalificerede eller akkrediterede eksperter, der er uafhængige af de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter, der er involveret
 - d) undersøgte besparelser, hvor forbrugernes reaktion på rådgivning, oplysningskampagner, mærknings- eller certificeringsordninger eller intelligent måling fastslås. Denne tilgang må kun anvendes for besparelser, der skyldes ændringer i forbrugernes adfærd.
2. Ved beregningen af energibesparelser ved en energieffektivitetsforanstaltning med henblik på artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 7a og 7b og artikel 20, stk. 6, anvendes følgende principper:
- a) besparelser skal påviseligt være supplerende til dem, som under alle omstændigheder ville have fundet sted uden de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter og/eller gennemførelsesmyndighedernes aktiviteter. Med henblik på at fastslå, hvilke besparelser der kan medregnes som supplerende, skal medlemsstaterne tage hensyn til, hvordan energiforbrug og -efterspørgsel ville udvikle sig, hvis det pågældende politiktiltag ikke gennemføres

- b) besparelser som følge af gennemførelse af obligatorisk EU-lovgivning opfattes som besparelser, der under alle omstændigheder ville have fundet sted, og kan således ikke medregnes i henhold til artikel 7, stk. 1. Undtagelsesvis kan besparelser i forbindelse med renovering af eksisterende bygninger medregnes i henhold til artikel 7, stk. 1, forudsat at det kriterium for væsentlighed, der er omhandlet i punkt 3, litra h), er opfyldt. Besparelser som følge af gennemførelsen af nationale minimumskrav, der er fastsat for nye bygninger forud for gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU, kan medregnes i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), forudsat at det kriterium for væsentlighed, der er omhandlet i punkt 3, litra h), er opfyldt.
- c) der må kun ydes kredit for besparelser, der overstiger følgende:
- i) Unionens præstationsnormer for nye personbilers og nye lette erhvervskøretøjers emissioner efter gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011²
 - ii) Unionens krav vedrørende visse energirelaterede produkters fjernelse fra markedet efter gennemførelsen af gennemførelsesforanstaltningerne i henhold til direktiv 2009/125/EF
- d) politikker, der sigter mod at tilskynde til større energieffektivitet i produkter, udstyr, bygninger og bygningsdele, processer eller markeder, tillades

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1).

- dd) energibesparelser som følge af politiktiltag til at fremme installation af mindre teknologier inden for vedvarende energi på eller i bygninger anerkendes og kan medregnes med henblik på opfyldelsen af energispareforpligtelserne i artikel 7, stk. 1, for så vidt som de bidrager til en reducere af energisælget til slutbrugerne i bygningen og omfanget af mængden af sparet primærenergi. Beregningen af besparelser skal opfylde kravene i dette bilag
- e) for politikker, som fremskynder udbredelsen af mere effektive produkter og køretøjer, kan der foretages fuld medregning, hvis det dokumenteres, at udbredelsen finder sted inden udløbet af den forventede levetid for produktet eller køretøjet, eller inden produktet eller køretøjet normalt ville blive udskiftet; besparelser kan kun medregnes for perioden indtil udløbet af den gennemsnitlige forventede levetid for det produkt eller køretøj, som udskiftes
- f) i forbindelse med fremme af udbredelsen af energieffektivitetsforanstaltninger skal medlemsstaterne, hvor det er relevant, sikre, at kvalitetsstandards for produkter, tjenesteydelser og installation af foranstaltninger opretholdes, eller at de indføres, såfremt sådanne standarder ikke foreligger
- g) for at tage højde for variationer i klimaforhold mellem regioner kan medlemsstaterne vælge at justere besparelser til en standardværdi eller tillade forskellige energibesparelser i overensstemmelse med variationer i temperatur mellem regioner

- h) beregningen af energibesparelser skal tage hensyn til foranstaltningernes levetid. Dette kan gøres ved at optælle de besparelser, som hver individuel foranstaltning vil sikre mellem dens gennemførelsesdato og henholdsvis den 31. december 2020 eller den 31. december 2030 alt efter perioden. Alternativt kan medlemsstaterne anvende en anden metode, der skønnes at opnå mindst samme totale mængde besparelser. Ved anvendelse af andre metoder skal medlemsstaterne sikre, at den samlede mængde energibesparelser, der beregnes med disse andre metoder, ikke overstiger den mængde energibesparelser, der ville have været resultatet af beregningen, når man optæller de besparelser, som hver individuel foranstaltning vil sikre mellem dens gennemførelsesdato og den 31. december 2020 eller den 31. december 2030 alt efter perioden.
3. Medlemsstaterne sikrer, at følgende krav til de politiske foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 7b og artikel 20, stk. 6, er opfyldt:
- a) politiktiltag og individuelle foranstaltninger giver kontrollerbare energibesparelser i slutanvendelsen
 - b) hver deltagende parts, bemyndiget parts eller offentlig gennemførelsesmyndigheds ansvar, alt efter hvad der er relevant, er klart defineret
 - c) de energibesparelser, der opnås eller skal opnås, fastlægges på en gennemsigtig måde
 - d) den mængde energibesparelser, der kræves, eller som skal opnås ved hjælp af politiktiltaget, udtrykkes som enten endeligt energiforbrug eller primærenergiforbrug ved hjælp af konverteringsfaktorerne i bilag IV
 - e) en årlig rapport om de af de bemyndigede, deltagende parters og gennemførelsesmyndigheders opnåede energibesparelser fremsendes, medmindre det ikke er muligt, og gøres offentligt tilgængelig sammen med data om den årlige tendens i energibesparelserne

- f) resultater overvåges, og passende foranstaltninger træffes, hvis der ikke gøres tilfredsstillende fremskridt
 - g) besparelserne fra en individuel foranstaltning kan ikke medregnes af mere end én part
 - h) det dokumenteres, at den deltagende parts, bemyndigede parts eller offentlige gennemførelsesmyndigheds aktiviteter er væsentlige for, at de angivne besparelser er opnået.
4. Ved beregningen af energibesparelserne ved beskatningsrelaterede politiktiltag, der er iværksat i henhold til artikel 7b, anvendes følgende principper:
- a) der medregnes alene energibesparelser ved beskatningsforanstaltninger, som overstiger minimumsafgiftssatserne for brændsler i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF¹ eller Rådets direktiv 2006/112/EF²
 - b) priselasticiteterne ved beregningen af virkningen af beskatningsforanstaltningerne (for energi) skal repræsentere energiefterspørgslens følsomhed på kort og lang sigt i forhold til prisændringer og vurderes på grundlag af nye og repræsentative officielle datakilder
 - c) energibesparelsen fra ledsagende skattepolitiske instrumenter, herunder skattemæssige incitamenter og indbetalinger til en fond, opføres separat.
5. Meddelelse om metoder

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om deres foreslåede detaljerede metoder til anvendelse af ordningerne for energispareforpligtelser og de alternative foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 7a og 7b og artikel 20, stk. 6. Denne meddelelse skal, medmindre det drejer sig om skatter og afgifter, indeholde oplysninger om:

¹ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

² Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

- a) niveauet af energibesparelseskrauet eller de besparelser, der forventes opnået i hele perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030
- b) forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter eller offentlige gennemførelsesmyndigheder
- c) omfattede sektorer
- d) politiktiltag og individuelle foranstaltninger, der er en del af politiktiltaget, herunder de forventede kumulative besparelser pr. tiltag
- e) varigheden af forpligtelsesperioden for ordningen for energispareforpligtelser
- f) de foranstaltninger, der er en del af politiktiltaget
- g) beregningsmetoderne, herunder hvordan additionalitet og væsentlighed er blevet fastslået, og hvilke metoder og benchmarks der benyttes til antagne og skalerede besparelser
- h) foranstaltningernes levetid, og hvordan de er beregnet, eller hvad de bygger på
- i) den anvendte tilgang til håndtering af klimavariationer i medlemsstaten
- j) overvågnings- og kontrolsystemerne for foranstaltninger i henhold til artikel 7a og 7b, og hvordan disses uafhængighed af de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter sikres
- k) denne meddelelse skal, når det drejer sig om skatter og afgifter, indeholde oplysninger om:
 - i) omfattede sektorer og skatteydersegment
 - ii) offentlig gennemførelsesmyndighed
 - iii) besparelser, der forventes opnået

- iv) beskatningsforanstaltningens varighed og
- v) beregningsmetoden, herunder hvilke priselasticiteter der er anvendt, og hvordan de er blevet fastlagt."

2. I bilag VII foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften affattes således:

"Mindstekrav til fakturering og faktureringsoplysninger baseret på faktisk forbrug af gas".

- b) Følgende indsættes som bilag VIIa:

"Bilag VIIa

"Mindstekrav til fakturerings- og forbrugsoplysninger for varme, køling og varmt vand

- 1. Fakturering baseret på faktisk forbrug eller varmefordelingsmåleraflæsninger

For at give slutbrugerne mulighed for at styre deres eget energiforbrug skal faktureringen finde sted mindst én gang årligt på grundlag af det faktiske forbrug eller varmefordelingsmåleraflæsninger.

- 2. Mindstehyppighed af fakturerings- og forbrugsoplysninger

Såfremt der er installeret fjernaflæselige målere eller varmefordelingsmålere, skal der, når der anmodes derom, eller slutkunderne har valgt at modtage elektroniske fakturaer, fra den XXX [gennemførelsesdatoen] stilles fakturerings- eller forbrugsoplysninger baseret på faktisk forbrug eller varmefordelingsmåleraflæsninger til rådighed mindst hvert kvartal, og ellers skal dette ske to gange årligt.

Fra den 1. januar 2022 skal fakturerings- eller forbrugsoplysninger baseret på faktisk forbrug eller varmemfordelingsmåleraflæsninger stilles til rådighed mindst hver anden måned, hvis fjernaflæselige målere eller varmemfordelingsmålere er blevet installeret. Opvarmning og køling kan undtages fra dette krav uden for sæsonen for opvarmning/køling.

3. Mindstekrav til oplysningerne i fakturaen baseret på faktisk forbrug eller varmemfordelingsmåleraflæsninger

Medlemsstaterne sørger for, at slutbrugerne får klare og letforståelige oplysninger baseret på faktisk forbrug eller varmemfordelingsmåleraflæsninger om følgende forhold i eller sammen med deres fakturaer:

- a) faktiske aktuelle priser og faktisk forbrug eller samlede varmeomkostninger og varmemfordelingsmåleraflæsninger
- b) oplysninger om brændselssammensætningen, herunder for slutbrugere, der forsynes via fjernvarme eller fjernkøling
- c) sammenligning af slutkundernes aktuelle energiforbrug med forbruget i samme periode året før, i en grafisk fremstilling, klimakorrigeret for opvarmning og køling
- d) kontaktoplysninger om slutkundeorganisationer, energimyndigheder eller lignende organer, herunder websteder, hvorfra der kan hentes oplysninger om, hvilke foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten der tilbydes, sammenlignende slutbrugerprofiler og objektive tekniske specifikationer for energiforbrugende udstyr.

Endvidere sørger medlemsstaterne for, at slutbrugerne får klare og letforståelige oplysninger baseret på faktisk forbrug eller varmemfordelingsmåleraflæsninger om sammenligninger med en normeret, gennemsnitlig slutbruger eller referenceslutbruger i samme brugerkategori – i, sammen med eller som henvisninger i deres fakturaer."